

От всички вестници, които П. Р. Славейков издава преди Освобождението, най-трайна диря в българския периодичен печат оставят „Гайда“ и „Македония“. С в. „Гайда“ той става родоначалник на българския хумористичен и сатиричен печат, разкрива голямото си дарование на писател хуморист и сатирик.

В. „Македония“ се налага като най-многотиражният български възрожденски вестник в границите на османската империя, с особено и плодотворно присъствие в духовния живот на българина. Посветил целия си съзнателен живот на борбата за духовна и политическа свобода на своя народ П.Р.Славейков с радост посреща обявяването на Руско-турската война на 12 април 1877 г. и веднага се поставя в услуга на руското командване. През 1877 г. става председател на временната градска управа в Стара Загора. Заедно с жителите на Стара Загора преживява ужаса от опожаряването на града от ордите на Сюлейман паша. През декември 1877 г. е в щаба на ген. М.Д. Скобелев и служи като преводач и разузнавач. При зимното преминаване на Стара планина превежда колоната на Скобелев през Химитлийската пътека, участва в сражението при Шипка-Шейново /1877/, стига с руските войски до Сан Стефано /дн. Йешилкьой/, Турция¹.

След Освобождението П.Р.Славейков активно участва в живота на Млада България. В края на 1878 и в началото на 1879 г. Славейков работи в Губернския съвет в Сливен. Междувременно, съгласно чл.4 от Берлинския договор, на 10 февруари 1879 г. в Търново е свикано Учредителното народно събрание, което да изработи Органическият устав /Конституцията/ на новоосвободената българска държава. Общо в него вземат участие 231 депутати, подбрани от 4 категории: по право на заеманата длъжност -118; по избор- 89; от разни учреждения и дружества 5 и назначени от руския императорски комисар 19 депутати.

В атмосферата около Учредителното събрание в Сливен започва да излиза в. „Българско знаме“, който се редактира от П. Р. Славейков и Д. П. Минков². Той е политически вестник, отстояващ либерални идеи. За времето от 10 февруари до 21 юли 1879 г., от него излизат общо 24 броя. Този вестник е явление в периодичния печат на прехода от Възраждането към условията на току-що освободената българска държава. Неговият брой 1 се редактира и съставя изцяло от П. Р. Славейков в края на 1878 и в началото на 1879 г. След това той се поема от Д. П. Минков, тъй като в началото на февруари 1879 г.П.Р. Славейков отива в Търново, за да вземе участие в Учредителното събрание. За заслугите му като просветен и църковен деец той е избран за депутат от квотата на руския императорски комисар Дондуков-Корсаков. В. „Българско знаме“ продължава да излиза и да отстоява либералните идеи и демократичен дух, с които го е захранил П. Р. Славейков. В